

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21CoP/27/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117223979
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8117223979.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členov senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a JUDr. Ingrid Kalinákovej v právnej veci navrhovateľa A. B., narodeného XX.X.XXXX, bytom A. Č. XX, Z., proti osobe povinnej z platenia výživného A. B., narodeného X.X.XXXX, bytom Z. I. XXXX/XX, K. Š.W., zastúpeného JUDr. Jozefom Karabášom, advokátom, Ružová 10, Sabinov v konaní o určenie výživného pre plnoleté dieťa, o odvolaní osoby povinnej z platenia výživného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 30Pc/79/2017-143 zo dňa 09.12.2020 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok vo výroku I. v časti určenia povinnosti osoby povinnej z výživného prispievať na výživu navrhovateľovi sumou vo výške 70.- Eur mesačne za obdobie od 23.11.2017 do 23.11.2018, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám navrhovateľa.

II. Mení rozsudok vo výroku I. v časti určenia povinnosti osoby povinnej z výživného za obdobie od 01.09.2019 do 29.03.2021 a od 01.10.2021 do budúca tak, že osoba povinná z platenia výživného je povinná prispievať na výživu navrhovateľovi sumou vo výške 30.- Eur mesačne, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred, k rukám navrhovateľa.

III. Mení rozsudok vo výroku II. tak, že dlžné výživné za obdobie od 23.11.2021 do 23.11.2018 vo výške 400.- Eur je osoba povinná z výživného zaplatiť v lehote do 30dní od vykonateľnosti tohto rozsudku.

IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania, argumentácia strán

1. Predmetom konania je stanovenie výživného pre plnoletého navrhovateľa zo strany otca ako osoby povinnej z platenia výživného. Návrh bol podaný navrhovateľom 23.11.2017 navrhoval, aby otec bol povinný prispievať na jeho výživu sumou 170,- Eur mesačne. Návrh odôvodnil tým, že žije v spoločnej domácnosti s matkou, je v maturitnom ročníku na strednej Elektrotechnickej priemyselnej škole v Prešove a má ďalej záujem študovať na vysokej škole.

2. Osoba povinná z platenia výživného súhlasila s návrhom vo výške 30,- Eur mesačne s poukazom na zlý zdravotný stav v dôsledku jeho invalidity. V odvolacom konaní navrhovala neurčiť výživné.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

3. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie (ďalej len súd) napadnutým rozsudkom zo dňa 09.12.2020 č.k. 30Pc/79/2017-143 rozhodol tak, že „I. určuje povinnosť odporcovi A. B., nar. X.X.XXXX prispievať na výživu navrhovateľa A. B., nar. XX.X.XXXX sumou vo výške 70 Eur mesačne a to za obdobie od 23.11.2017 do 23.11.2018 a následne od 1.9.2019 opakovane do budúca a to vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľa.

II. dlžné výživné za obdobie od 23.11.2017 do 23.11.2018 a od 1.9.2019 do 31.12.2020 vo výške 1.240 Eur je odporca povinný uhradiť k rukám navrhovateľa do 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

III. v prevyšujúcej časti návrh zamietam.

IV. žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

4. Súd svoje rozhodnutie po zrušení rozhodnutia súdom odvolacím odôvodnil tým, že konštatuje zo skutočného stavu otázku odkázanosti navrhovateľa na výživu zo strany oboch rodičov, teda aj otca. Zistil, že v čase podania návrhu bol študentom na strednej Elektrotechnickej škole pričom následne sa stal študentom vysokej školy v I. a to do 23.11.2018 kedy prestal v danom štúdiu pokračovať. Ďalej súd zistil, že stal sa študentom Strednej súkromnej školy v D. a pokračuje podľa názoru súdu v získavaní vzdelávania, ide o denné štúdium. Na strane oprávneného ďalej konštatoval jeho náklady, ktoré má so stravou, ošatením, oblečením, školskými pomôckami, cestovaním do Z. a späť ako aj náklady, ktoré má v súvislosti s bývaním, býva stále s matkou. Na strane osoby povinnej z platenia výživného zistil, že v čase podania návrhu mal tento zníženú mieru schopnosti pracovať vo výške 47%, v priebehu konania došlo k prehodnoteniu jeho zdravotného stavu a bola mu priznaná invalidita vo výške 70%. Jeho výška dôchodku je vo výške 320,90 Eur. V bode 8 napadnutého rozhodnutia zároveň konštatuje jeho výdaje oprávnené ako aj majetkové pomery. Na zistený skutočný stav prijal právny záver, podľa ktorého stanovil výživné na sumu 70,- Eur mesačne považujúc ju za primeranú potrebám a výdavkom navrhovateľa. Dlžné výživné umožnil zaplatiť v lehote 6 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

5. Právne svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na § 62 ods. 1, § 65 ods. 3, § 62 ods. 2, 5, § 63 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, § 77, § 78 ods. 1 Zákona o rodine.

6. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku.

III. Obsah odvolania a vyjadrení k odvolaniu

7. Proti rozsudku podala odvolanie a to proti výrokom I., II. a IV. odvolanie osoba povinná z platenia výživného s návrhom na zmenu rozsudku tak, že sa návrh zamietne alebo na zrušenie veci. V odvolaní uviedol, že považuje rozsudok za arbitrárny a vychádzajúci z nesprávneho právneho posúdenia veci. Trvá na tom, že súd vychádzal z nedostatočne zisteného skutočného stavu veci, neprihliadol na jeho zlý zdravotný stav a jeho príjem, mu nedovoľuje platiť svoje životné potreby, je odkázaný na liečbu opítmii čo znemožňuje mu vykonávať prácu, nemôže pracovať kvôli zlému zdravotnému stavu.

8. V priebehu odvolacieho konania doručil navrhovateľ súdu pracovnú zmluvu v zmysle ktorej vzhľadom na jeho študijné výsledky mal do 30.09.2021 dohodnutú prax z ktorej mal príjem.

I. Hodnotenie odvolacieho súdu

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z.) Civilný sporový poriadok, (ďalej len „CSP“) oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálny 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že odvolanie osoby povinnej z platenia výživného je dôvodné čiastočne.

10. Predmetom prieskumu vzhľadom na podané odvolanie osoby povinnej z platenia výživného sa stalo určenie rozsahu výživného pre plnoletého navrhovateľa v rozsahu 70,- Eur mesačne od podania návrhu. Odvolateľ namieta súdom stanovený rozsah výživného a považuje ho za nesprávny poukazujúc na jeho schopnosti a možnosti.

11. Zo zisteného skutočného stavu, vyplýva, že navrhovateľ je synom osoby povinnej z platenia výživného, výživné nebolo určené zo strany súdu a nedošlo ani k dohode medzi účastníkmi konania. V čase podania návrhu bol navrhovateľ študentom Strednej priemyselnej školy elektrotechnickej v Z. / č.l. 6 súdneho spisu/. Následne sa stal študentom vysokej školy v I.. Jeho náklady, ktoré mal počas štúdia v Z. boli náklady, ktoré mal v súvislosti s ošatením, obuvou, školskými pomôckami a potrebami, s prípravou v maturitnom ročníku. Následne v súvislosti so štúdiom na vysokej škole výdaje narástli v súvislosti s ubytovaním, so školskými a učebnými pomôckami, s cestovným v rámci MHD a s cestovným z miesta bydliska do miesta školy. Na vysokej škole počas pobytu vyčíslil minimálne svoje mesačné výdaje vo výške 516,- Eur mesačne. Z potvrdenia o dĺžke štúdia vyplynulo, že navrhovateľ študoval na fakulte Informatiky v bakalárskom študijnom odbore od 17.07.2018 do 25.02.2019. Navrhovateľ od 01.03.2019 sa stal zamestnancom klampiarskej dielne s dobou určitou do 03.03.2020. Od 01.03 do 31.08.2019 pracoval v spoločnosti P. Z. s dohodnutým mesačným príjmom vo výške 450,- Eur. Od 01.09.2019 sa stal študentom Súkromnej strednej odbornej školy v D. /č.l. 76 súdneho spisu/. Je študentom denného trojročného pomaturitného štúdia. Výdaje na výživu minimálne vyčíslil v sume 240,- Eur mesačne. Za obdobie od 10/2020 až do 6/2021 z lustrácie v sociálnej poisťovni u navrhovateľa vyplynulo, že mal príjem vo výške vymeriavacieho základu 33,- a 66,- Eur a v období 05/2021 a 6/2021 vo výške 24,87 a 39,87 Eur. Od 01.04.2021 do 09/2021 mal vymeriavací základ od spoločnosti M. P. S. S..X..F.. vo výške 880,- Eur za mesiace 04,05,06/2021 a za mesiace 07 až 09/2021 vo výške 1050,- Eur mesačne.

12. Na strane osoby povinnej z platenia výživného zo skutočného stavu vyplýva, že táto je osoba so zníženou pracovnou schopnosťou za obdobie od 08.11.2017 do 12.12.2018 bola táto miera znížená a v percentuálnom vyjadrení 45%. Následne je táto miera znížená od 12.12.2018 vo výške 70%. Súdu boli predložené voľné pracovné miesta zo strany ÚPSVaR Prešov/ č.l. 87-89 /pre osoby so zníženou mierou schopnosti pracovať. Z posudku a z lekárskeho vyšetrenia vyplýva, že osoba povinná z platenia výživného má poškodenie driekových a iných medzistavcových platničiek a sterózu spinálneho kanála v driekovej časti. Je invalidný s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pre nepriaznivý funkčný nález napriek opakovanému operačnému riešeniu/ č.l. 123 súdneho spisu/. Obmedzenie schopnosti je dané tak, že je schopný vykonávať prácu len v prostredí bez väčšej fyzickej záťaže dvíhania bremien, nutnosti dlhšieho státia a chôdze. Príjem otca predstavoval mesačne v roku 2021 invalidný dôchodok vo výške 338,90 Eur, v roku 2020 vo výške 330,30 Eur, v roku 2017 250,70 Eur, v roku 2018 254,80 Eur a v 12 mesiaci 2018 304,99 Eur, v roku 2019 320,90 Eur.

13. Odvolací súd pristúpil k preskúmaniu v prvom rade namietanému rozsahu výživného stanoveného súdom za obdobie od 23.11.2017 do 23.11.2018. Je možné súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie že v danom období je otázka neschopnosti, samostatne sa živiť zo strany navrhovateľa daná a nebola odvolateľom ani namietaná. Otázka výdajov v danom období oprávneného nebola zo strany odvolateľa spochybňovaná. Výdaje, ktoré navrhovateľ tvrdil a preukazoval je potrebné považovať, za nevyhnutné výdaje, ktoré mal v súvislosti so štúdiom, oblečením, obuvou, školskými pomôckami a potrebami, cestovným. Počas štúdia na vysokej škole sa výdaje navýšili o výdaje na bývanie na internáte, výdaje súvisiace s cestovným I.- Z.. K výdajom oprávnenej osoby možno konštatovať, že výdaje je potrebné považovať za primerané, korešpondujú so štúdiom na strednej škole a následne vysokoškolským štúdiom plnoletého navrhovateľa. Náklady sú primerané.

14. Odvolateľ namieta rozsah stanoveného výživného s poukazom na svoje schopnosti a možnosti na svoju invaliditu a neschopnosť byť v pracovnom pomere. Odvolací súd po opätovnom preskúmaní obsahu vykonaných dôkazov a dôkazov, ktoré má k dispozícii konštatuje, že schopnosti a možnosti otca osoby ako osoby povinnej z platenia výživného v danom období boli v dôsledku jeho zdravotného stavu znížené. V roku 2017 a až do 12.12.2018 mal zníženú mieru schopnosti v rozsahu 45%. V roku 2017 predstavoval jeho príjem invalidný dôchodok vo výške 250,70 Eur a v roku 2018 254,80 Eur s výnimkou mesiaca 12/2018, kedy bol príjem vo výške 304,99 Eur. Preukázateľne v rozhodnom období otec nemohol pracovať ako zdravý človek a mať príjem z pracovnej činnosti ako zdravý človek, keďže pre objektívne zistenie jeho zdravotného stavu sa stal poberateľom invalidného dôchodku. Má

zdravotný hendikep, ktorý mu znemožňoval vykonávať prácu rovnako efektívne ako zdravému človeku. Vzhľadom na zníženú mieru pracovnej schopnosti bolo povinnosťou súdu zisťovať či v tom rozhodnom období vzhľadom na jeho zdravotný stav, jeho vzdelanie mohol pracovať aspoň v rozsahu v ktorom jeho schopnosť pracovať nie je znížená, prípadne či mu bola ponúkaná príslušným úradom práce práca na výkon, z ktorej by mal kvalifikáciu a zdravotný stav by mu to dovoľoval. Súd prvej inštancie vychádzal zo zníženej miery otca schopnosti pracovať. Odvolací súd pri vyhodnocovaní rozsahu stanoveného výživného vyhodnocoval tak mieru schopnosti otca pracovať do 12.12.2018 a jeho zníženú mieru schopnosti v rozsahu 45%. Vychádzal zo zistení, ktoré už má sám z vlastnej rozhodovacej činnosti a to v rozhodovaní o odvolaní osoby povinnej z platenia výživného v konaní o príspevku na výživu rozvedeného manžela. Konanie, sa viedlo na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 30Pc/34/2019 a na odvolacom súde pod sp. zn. 21CoP/107/2020. V rozhodnutí odvolacieho súdu bolo konštatované okrem iného, že v dôsledku zdravotného stavu sa stal invalidným dôchodcom a zdravotný stav mu spôsobil podmienku odkázanosti. „Z dôkazov vyplýva, že v meste Prešov sú chránené dielne, ktoré zamestnávajú a majú kapacity prijímať ľudí s mierou poklesu pracovať. Ponuky, ktoré boli predložené zo strany bývalej manželky sú ponuky prác v chránených dielnach a nedotýkajú sa druhu prác, ktoré nemôže vykonávať navrhovateľ (vedenie motorového vozidla, práce vo výškach, či obsluha strojov). Navrhovateľ si prácu na trhu práce nehľadá. Reálne je na strane navrhovateľa daná schopnosť vykonávať prácu minimálne v rozsahu 30 % uplatniť sa na trhu práce a nebolo preukázané, aby v tomto rozsahu prácu, nemohol získať prijať a mať z nej príjem. V tomto smere nepreukázal svoje tvrdenia žiadnym dôkazom. Navrhovateľ podľa predložených dôkazov nie je schopný vykonávať prácu zo zdravotných dôvodov v obmedzenom rozsahu, táto neschopnosť je však kompenzovaná priznaním invalidného dôchodku. Výška invalidného dôchodku uspokojuje potreby užívateľov dôchodkovej dávky a nie je dôvod, aby touto dávkou neboli uspokojované jej potreby. / porovnaj Rozsudok Krajského súdu V Prešove , č.k 21CoP/107/2020 zo dňa 28.01.2021.

15. Z daných zistení teda je možné uzavrieť, že v období pokiaľ mal otec zníženú mieru poklesu pracovať v rozsahu 45% a jeho schopnosť uplatniť sa na trhu práce predstavovala obmedzenie pre práce vo výškach, obsluhu strojov či vedenie motorového vozidla. Bola na jeho strane schopnosť pracovať nad rozsah obmedzenia v širšom rozsahu ako následne od 12.12.2018 kedy nastala znížená miera schopnosti pracovať v rozsahu 70%. S prihliadnutím na dané zistenia a výšku invalidného dôchodku, ktorý poberal v období rokov 2017 a 2018 a s možnosťou potencionálneho uplatnenia ešte na trhu práce je možné uzavrieť, že bol schopný poberať určitý príjem z pracovnej činnosti aspoň nad príjem z invalidného dôchodku, a minimálne vo výške ďalších 250,- Eur. Odvolací súd tak vychádzal z potencionálneho príjmu osoby povinnej v období od 23.11.2017 do 23.11.2018 a stanovil potencionálny príjem v rozsahu 500,- Eur mesačne. Z tohto potencionálneho príjmu vo výške 500,- Eur mesačne s prihliadnutím na oprávnené výdaje osoby povinnej z platenia výživného je možné v súlade s komparáciou oprávnených výdajov navrhovateľa na strednej a vysokej škole v tomto období stanoviť rozsah výživného vo výške 70,- Eur mesačne ako to učinil súd prvej inštancie. V percentuálnom vyjadrení táto suma predstavuje 14% z potencionálneho príjmu povinného rodiča.

16. Vzhľadom na prijaté závery, odvolací súd potvrdil rozsudok vo výroku, ktorým stanovil súd výživné za obdobie od 23.11.2017 do 23.11.2018 vo výške 70,- Eur mesačne ako rozhodnutie vecne správne postupom podľa § 387 CSP.

17. Odvolací súd však prijíma odlišný záver vyplývajúci zo skutočného stavu vo vzťahu k obdobiu kedy sa stáva osoba povinná z platenia výživného osobou so zníženou pracovnou schopnosťou až v rozsahu 70%. V prvom rade je potrebné vytknúť súdu prvej inštancie, že žiadnym spôsobom pri stanovení rozsahu mesačného výživného neprihliadol na túto výrazne zníženú mieru schopnosti otca. Z vykonaných dôkazov, vyplýva, že sa mení rozsah obmedzení v dôsledku zdravotného stavu otca vykonávať práce v zmysle lekárskeho posudku. Otec má obmedzenie na trhu prác ktoré spočíva v tom, že je schopný pracovať bez väčšej fyzickej záťaže, dvíhanie bremien a ľahšie práce podľa dosiahnutého vzdelania. Zo zoznamu voľných pracovných miest, ktoré boli súdom zabezpečené nevyplývajú však konkrétne možnosti otca sa v danej ponuke pracovných voľných miest uplatniť čo i len hypoteticky, pretože ide o práce, ktoré vyžadujú fyzické státie a práce, ktoré nezodpovedajú jeho vzdelaniu.

18. V období od 01.09.2019 sa stáva navrhovateľ študentom strednej odbornej školy, ide o denné štúdium ako to vyplýva z potvrdenia danej strednej školy. Odvolateľ nenamietal otázku schopnosti samostatne sa živiť na strane navrhovateľa, akceptujúc teda pokračovanie syna v štúdiu na danej

strednej odbornej škole. Ide o pomaturitné denné štúdium. Ako vyplýva z vykonaných dôkazov tak v danom období nastala zmena na strane navrhovateľa keďže sa znížila miera výdajov navrhovateľa v súvislosti s týmto štúdiom. Je však z vykonaných dôkazov zrejmé a to predovšetkým z dôkazov, ktoré sám navrhovateľ predložil odvolaciemu súdu, že v rámci tohto štúdia je v určitom období spôsobilý pracovať vo forme praxe, ktorá však je odmeňovaná a príjem v tomto rozhodnom období je príjmom, ktorý postačuje na pokrytie jeho oprávnených výdajov. Navyše by nebolo spravodlivé, aby v tomto rozhodnom období bol otec zaviazaný platením akejkoľvek čiastky výživného, keďže preukázateľne jeho výška jeho príjmu presahuje príjem povinného rodiča. Schopnosť samostatnej výživy na strane navrhovateľa bola preukázaná od 01.04.2021 do 30.09.2021. Pokiaľ ide o brigádnické privyrábanie si navrhovateľa je konštatovať, že jeho vymeriavacím základom sú nízke sumy vo výške 66 či 88,- Eur resp. 24,87 Eur ide o privyrábanie si popri štúdiu, ktoré nie je možné považovať za stratu schopnosti samostatne sa živiť, zvyšuje sa tým len miera životnej úrovne a predovšetkým teda uspokojovanie svojich potrieb, pretože je svojou výživou následne v prevažnom rozsahu odkázaný na výživu plnenú zo strany matky, keďže výživné zo strany otca nie je vo vysokom rozsahu plnené.

19. Odvolací súd z dôvodu zníženej miery schopnosti otca vo výraznej miere pracovať a z nepreukázanej možnosti sa zamestnať na trhu práce a zo zistených zlepšených schopností navrhovateľa mať príjem presahujúci príjem povinnej osoby vyhodnotil rozdielne schopnosti a možnosti povinného rodiča a pristúpil k zmene napadnutého rozsudku a to za obdobie od 01.09.2019 do obdobia mesiaca marec 2021 a stanovil rozsah výživného vo výške 30,- Eur mesačne. Vzhľadom na všetky rozhodné okolnosti otázku zdravotného stavu, invaliditu otca, otázky súvisiace so vzťahom medzi navrhovateľom a otcom má za dôvodné, že daný rozsah výživného je v schopnostiach a možnostiach povinného platiť. Za obdobie, počas ktorého navrhovateľ dosahoval príjem z praxe vykonávanej u zamestnávateľa výživné navrhovateľovi nepriznal.

20. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok v časti určenia povinnosti osoby povinnej z výživného za obdobie od 23.11.2017 do 23.11.2018. Zmenil rozsudok za obdobie od 01.09.2019 do 29.03.2021 a od 01.10.2021 do budúca postupom podľa § 388 CSP.

21. Vzhľadom na prijaté závery odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok aj vo vzťahu k dlžnému výživnému a to vo výroku II. za obdobie od 23.11.2017 do 23.11.2018. Dlžné výživné vo výške 400,- Eur, stanovil súd osobe povinnej z výživného zaplatiť v lehote do 30 dní od vykonateľnosti tohto rozsudku. Odvolací súd zmenil stanovenú lehotu s prihliadnutím na zistenú sumu dlžného výživného vo výške 400,- Eur za dané obdobie a s prihliadnutím na dobu, ktorá uplynula od predbežnej vykonateľnosti rozsudku súdu prvej inštancie, zohľadňujúc schopnosti a možnosti povinnej osoby a stanovenú dobu považuje za dostatočnú pre jeho zaplatenie.

22. Pokiaľ ide o otázku dlžného výživného za obdobie od 01.09.2019 do 31.12.2020 tak ako to bolo predmetom rozhodovania súdu prvej inštancie odvolací súd v dôsledku zmeny stanoveného rozsahu výživného konštatuje, že nie je dôvodné rozhodovať o danom dlžnom výživnom, keďže z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že otec v danom období plnil výživné vo výške 30,- Eur mesačne a preukázateľne mu tak dlh na výživnom za dané obdobie nevznikol. Táto okolnosť nebola namietaná odvolateľom a navrhovateľ nepodal odvolanie to znamená, že dané zistenie nie je medzi účastníkmi konania sporné.

23. Odvolací súd rozhodol o trovách konania podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keďže nezistil dôvod na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).